

معیارهای بازشناسی احکام
ثابت و متغیر در روایات

* جلد دوم
معیارهای تغییر.

حسنعلی علی‌اکبریان

پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

معیارهای بازشناسی احکام ثابت و متغیر در روایات

جلد دوم: معيارهای تغییر

حسنعلی علی‌اکبریان

- ناشر: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی
- معاویت پژوهشی دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم
- تهییه: پژوهشکده فقه و حقوق
- ویراستار: ابوالقاسم آرزومندی
- لیتوگرافی و چاپ: باقری
- چاپ اول: پاییز ۱۳۸۶
- شمارگان: ۱۴۰۰
- قیمت: ۲۰۰۰ تومان

همه حقوق برای ناشر محفوظ است.

شانی، قم، میدان شهداء، پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی
تلفن: ۷۸۳۲۸۲۲، دورنگار: ۷۸۳۲۸۳۴

ص.ب: ۳۷۱۸۵/۳۸۰۸

وب سایت: www.isca.ac.ir

پست الکترونیک: nashr@isca.ac.ir

علی‌اکبریان، حسنعلی، ۱۳۲۹ -

معیارهای بازشناسی احکام ثابت و متغیر در روایات / حسنعلی علی‌اکبریان، [تئیه و تدوین] پژوهشکده
فقه و حقوق پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی. - قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۵

۲۷۲ ص. ج ۲

(دوره ۲ جلدی) ۴۰۰۰ ریال.

(جلد اول) ۲۰۰۰ ریال.

(جلد دوم) ۲۰۰۰ ریال.

فهرستنویس بر اساس اطلاعات فیبا.

کتابنامه: ۱۴۰۰-۲۲۵۰، همچنین به صورت زیرنویس.

نمایه.

مندرجات: ج. ۱. معیارهای ثابت. ج. ۲. معیارهای متغیر

ج. سنت بنوی. ۱. اصول فقه شیعه. ۲. احادیث احکام - تقد و تفسیر. الف. پژوهشگاه علوم و فرهنگ
اسلامی، پژوهشکده فقه و حقوق. ب. دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی.
ج. عنوان.

فهرست

۹	بیش گفتار
۱۳	فصل اول: قوانین خاص تغییر
۱۳	۱. قران خاص لفظی
۱۳	۱.۱. قرینه صریح
۱۴	نقد و بررسی
۱۷	۱.۲. قرینه غیر صریح
۱۸	نقد و بررسی
۲۰	۲. قران خاص غیر لفظی
۲۱	۲.۱. مخالفت حکم روایت با مسلمات فقهی
۲۲	نقد و بررسی
۲۱	۲.۲. صدور حکم به شکل قضیه خارجیه
۲۲	نقد و بررسی
۲۷	۳.۲. صدور حکم به شکل تقيه
۴۲	نقد و بررسی
۵۴	۴.۲. قابل اجرا نبودن حکم در حکومت جهانی اسلام
۵۶	نقد و بررسی

۶۹	فصل دوم: قوانن عام متغیر
۷۱	۱. متغیر بودن موضوع
۷۴	تقد و بررسی
۷۴	مطلوب اول: بررسی حیطة ادعای قرینه
۷۹	مطلوب دوم: تفکیک میان حکم در موضوع متغیر و
۷۸	مطلوب سوم: جمع میان ادعای قرافی و حضرت امام
۷۹	مطلوب چهارم: قرینه اثباتی برای تشخیص در موضوع متغیر و
۸۰	مطلوب پنجم: اصل اولی در مورد شک در وجود قرینه اثباتی
۸۳	۲. عرضی بودن موضوع
۸۳	تقد و بررسی
۸۳	مطلوب اول: تفکیک میان مقام ثبوت و اثبات
۸۴	مطلوب دوم: تفکیک میان حکم در موضوع عرضی و
۸۵	مطلوب سوم: سعه مفهومی عناوین فرهنگ، محیط و اجتماع
۹۱	۳. فرعی بودن موضوع
۹۳	تقد و بررسی
۹۳	مطلوب اول: تفاوت قرینه فرعی بودن موضوع با عرضی و
۹۴	مطلوب دوم: تفکیک اهداف فرعی دین میان هدف فرعی
۹۸	مطلوب سوم: احیای ادعای قرینه فرعی بودن موضوع و تقد آن
۹۸	۴. در دسترس دانش بشر بودن موضوع
۱۰۱	تقد و بررسی
۱۰۲	مطلوب اول: تقد مقدمات بیان اول
۱۱۱	مطلوب دوم: تقد مقدمات بیان دوم
۱۱۹	مطلوب سوم: احیای ادعای قرینه و تقد آن

۵. عرفی بودن موضوع ۱۲۳	.....
نقد و بررسی ۱۳۱	.....
مطلوب اول: بررسی تغییر حکم به تحول در مصدق موضوع عرفی ۱۳۱	.....
مطلوب دوم: بررسی تغییر حکم به تحول در مفهوم موضوع عرفی ۱۳۳	.....
مطلوب سوم: بررسی معیار بودن فهم عرف زمانه ۱۲۴	.....
مطلوب چهارم: بررسی مخاطب مستقیم قرآن و ۱۴۸	.....
مطلوب پنجم: بررسی جمع میان سایت ارتکاز زمانه به صدر اسلام و ۱۵۴	.....
۶. مصدق عدالت زمانه ۱۵۶	.....
نقد و بررسی ۱۶۶	.....
مطلوب اول: نقد کلی نظریه غیر فقهی عدالت زمانه ۱۶۶	.....
مطلوب دوم: بررسی مناشی، تغییر مصدق عدالت ۱۶۹	.....
مطلوب سوم: بررسی نظریه فقهی عدالت زمانه در هر یک از مناشی ۱۷۳	.....
مطلوب چهارم: بررسی توانایی پسر در تشخیص مصدق عدالت ۱۸۶	.....
مطلوب پنجم: بررسی ادله نظریه فقهی عدالت زمانه ۱۹۰	.....
۷. امتناع دخالت دین در موضوع ۲۰۲	.....
نقد و بررسی ۲۰۲	.....
مطلوب اول: بررسی نسبت این قرینه با قرائن دیگر تغییر ۲۰۲	.....
مطلوب دوم: نقد مشترک میان این قرینه و قرائن زیر مجموعه اش ۲۰۳	.....
۸. تفویض و اعطای اختیار صدور حکم به وسیله دین در یک موضوع ۲۰۳	.....
نقد و بررسی ۲۰۸	.....
مطلوب اول: بررسی اجمال و تفصیل در ادله تفویض ۲۰۹	.....
مطلوب دوم: بررسی تفکیک میان دلیل لفظی و لبی در تفویض ۲۱۰	.....
مطلوب سوم: ارجاع موارد تفویض به فقه ۲۱۱	.....

۲۱۳	فصل سوم: مطالب کلی درباره جریان معيارهای ثبات و تغییر
۲۱۴	مطلوب اول: جایگاه بحث از معيارهای ثبات و تغییر حکم
۲۱۵	مطلوب دوم: اعتبار معيارهای ثبات و تغییر حکم
۲۱۷	مطلوب سوم: اولین معيار ثبات و تغییر یا سکوی آغاز جست و جو
۲۲۰	مطلوب چهارم: تناقض معيارها
۲۲۱	مطلوب پنجم: تعارض و مانعیت معيارها
۲۲۸	مطلوب ششم: اصل عملی
۲۳۵	منابع

پیش گفتار

در جلد نخست، اصل اولی و قرائی ثابت بودن حکم مطرح شد. در این جلد به بحث از قرائی متغیر بودن حکم می پردازیم. از آنجا که مختار نویسنده در اصل اولی، اصلی اولی ثبات حکم بود، می بایست قرائی متغیر بودن حکم با تفصیل بیشتری نسبت به قرائی ثابت بودن حکم مطرح شود؛ چراکه این قرائی می خواهد با اصل اولی ثبات تعارض کنند و مقتضای خود را بر اصل اولی ثبات مقدم سازند. از این رو، حجم بحث از این قرائی بیشتر از بحث از قرائی ثابت بودن حکم خواهد بود. در این جلد، علاوه بر این که در دو فصل به قرائی خاص و عام متغیر بودن حکم پرداخته می شود، در فصل پایانی کتاب، کلیاتی پیرامون قرائی ثبات و تغییر احکام، از قبیل معیار اعتبار این قرائی و تعارض و تعاضد آنها و نیز اصل عملی در مقام شک در ثبات و تغییر حکم ارائه می شود این فصل پایانی گرچه در جلد دوم قرار دارد اما مربوط به مطالب هر دو جلد کتاب است.

پیش از ورود به بحث قرائی تغییر حکم، توجه به چند مطلب لازم است:
مطلوب اول: مقصود از قرینه تغییر حکم قرینه‌ای است که به نحوی در تشخیص

تغییر حکم دخالت داشته باشد، خواه به صورت تمام و علت تame کشف کند که حکم روایت، حکمی متغیر و موقعیتی است، و خواه به صورت مقتضی و علت ناقصه بگوید که اصل اولی در آن متغیر بودن حکم است.

قرائن تغییر به دو قسم قرائن خاص و عام تقسیم می‌شوند. مقصود از قرائن عام هر قرینه‌ای است که می‌تواند وضعیت دسته‌ای از احکام را که مربوط به یک موضوع معین هستند، روشن کند. در مقابل، مقصود از قرائن خاص هر قرینه‌ای است که می‌تواند وضعیت حکم فلان روایت را معین کند. در خاص بودن قرینه فرقی نمی‌کند که کارایی قرینه فقط درخصوص یک روایت باشد یا در بیش از یک روایت نیز به کار آید؛ زیرا در مواردی که قرینه خاص در بیش از یک روایت کارایی دارد، آن روایات درباره موضوع معین و واحدی نبیستند؛ مثلاً قرینه «صدر حکم از روی تقدیم» گرچه یک قرینه کلی است و به یک روایت یا یک حکم اختصاص ندارد؛ اما احکامی که مشمول این قرینه می‌شوند، می‌توانند از موضوعات مختلف باشند. پس این قرینه - در تقسیم‌بندی این کتاب - یک قرینه خاص به شمار می‌آید. اما مثلاً قرینه «متغیر بودن موضوع» قرینه‌ای است که درباره احکام موضوعات متغیر جاری می‌شود و یک قرینه عام به شمار می‌آید. از ویژگی‌های قرینه عام این است که پژوهشگر می‌تواند به وسیله آن و بدون مراجعه به روایات آن موضوع، وضعیت ثبات و تغییر احکام آن موضوع را از پیش بشناسد؛^۱ اما در قرائن خاص برای چنین قضاوتی حتماً باید در روایت یا حکم معینی که محل پژوهش اوست، دقت نظر خاص کند. البته می‌توان نام قرائن عام را «قرائن موضوعی» و نام قرائن خاص را «قرائن غیر موضوعی» گذاشت که این دو

۱. البته برای اینکه پژوهشگر احراز کند که این قرینه معارضی ندارد، باید به جمیع ادله حکمی که بررسی می‌کند، رجوع کند؛ اما این رجوع پس از فراغ از قضاوت اجمالی و ابدانی است که براساس این قرینه درباره جمیع احکام آن موضوع گردد است.

نام نیز گویای وجه همین تقسیم هستند.

در این کتاب، گرچه از هر قرینه - چه خاص چه عام - مستقلأً بحث می‌شود و از قید خاص یا عام بودن آن استفاده علمی در نقد نمی‌شود، اما فوایدی بر این تقسیم‌بندی مترتب است:

اول اینکه در قرائت عام، ویژگی معینی که در موضوع وجود دارد، معیار اصلی قرینیت قرینه را تشکیل می‌دهد. در تقسیم قرائن خاص به لفظی و غیرلفظی، و تقسیم قرائن لفظی به صریح و غیرصریح نیز همین اشعار وجود دارد؛ یعنی فهمیده منی شود که قرینیت فلان قرینه به معیار «صراحت لفظ» یا «ظهور لفظ» یا نکته‌ای از نکات غیرلفظی است. پس وجه تقسیم‌بندی و نام‌گذاری قرائن دقیقاً براساس قرینیت قرینه است.

دوم اینکه: تبیین، تدوین و آموزش اثیوهی از قرائن، بدون ترتیب و طبقه‌بندی، ملال آور و غیرمنظم به نظر می‌رسد؛ در حالی که هرگونه ترتیب یا طبقه‌بندی آنها باعث انسجام مطالب کتاب می‌شود.

در کنار این دو فایده، می‌توان این نکته را اضافه کرد که تقسیم‌بندی و نام‌گذاری یاد شده هیچ آبیب منطقی برای مباحث این کتاب ندارد؛ زیرا تبیین این قرائن ترتیب منطقی بر یکدیگر ندارند و نویسنده نیز در هیچ یک از مباحث کتاب استفاده علمی از این تقسیم‌بندی و نام‌گذاری نمی‌کند.

مطلوب دوم: در فصل دوم از جلد اول این کتاب از اصل اولی سخن گفته شد. نسبت اصل اولی، با قرائن تغییر حکم چیست؟ اگر فقهی اصل اولی تغییر را بذریغه باشد، آن اصل اولی باعث تقویت این قرائن می‌گردد. قرینیت هر یک از این قرائن بر تغییر حکم، قوی‌تر از قرینیت اصل اولی تغییر بر تغییر حکم است؛ چراکه اصل اولی تغییر، ادعای خود را بدون اختصاص به یک موضوع یا روایت خاص مطرح

می‌کند و این قرائی، یا در خصوص یک روایت و یا در خصوص یک موضوع وجود دارد. پس نسبت اصل اولی تغییر و این قرائی نسبت عام و خاص است و روشن است که قرینیت خاص، قوی تراز قرینیت عام است.

اگر فقیه اصل اولی ثبات را بذیرفته باشد و همانند ما دلیل آن را اطلاق مقامی روایت یا ارتکاز غیر مردوده ثبات حکم دانسته باشد، این قرائی - به فرض اعتبار - مقدم بر اصل اولی ثبات خواهد بود؛ زیرا هر دو دلیل یادشده متوقف بر ثبوت ارتکاز و عدم ردع هستند و این قرائی، یا به عنوان ردع ارتکاز ثبات در خصوص یک حکم یا یک موضوع بذیرفته می‌شوند، و یا به عنوان دلیلی بر عدم ثبوت ارتکاز ثبات در خصوص یک موضوع پس به اصطلاح اصولی، تقدیم این قرائی بر اصل اولی ثبات در برخی موارد از باب ورود، و در برخی دیگر از باب تخصص است.

اگر فقیه یکی از اقوال تفصیل را انتخاب کرده باشد، دلیل او در موضوعی که ادعای اصل اولی تغییر را دارد، همان ادله قرینه عام تغییر در آن موضوع است؛ حتی اگر فقیه اصل اولی را به هیچ شکل بذیرفت، باز این قرائی می‌توانند ادعای خود را مطرح کنند. جریان قرائی خاص به فرض انکار اصل اولی روشن و واضح است و جریان قرائی عام نیز در برخی از صور با انکار اصل اولی قابل جمع است و در برخی دیگر متناقض. توضیح این نکته در مقدمه بخش قرائی عام تغییر خواهد آمد.